

om, at de skal komme, og de kommer da kun, saafremt Generaldirektørens Forslag i den Henseende tiltrædes af Jernbanaeraadet og af Ministeren. Der er da føjet til, at man endogsaa kan tage Bestemmelse om, at disse Hjælpekontorer eller Sektionskontorer, hvad man vil kalde det, kan oprettes med eller uden Bevarelse af de i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omtalte Distriktskontorer. Det er, som sagt, det Punkt, der har voldt størst Vanskeligheder, krævet de mest omfattende Forhandlinger, og det Punkt, hvor begge Parter har givet sig for at opnaa Enighed. Jeg tror, at Resultatet er tilfredsstillende. Det betyder i Virkeligheden, at vi, der har holdt paa Sektionernes Oprettelse, siger: ja vel, vi kan give Afkald paa dem foreløbig, for vi er i Virkeligheden overbeviste om, at Erfaringen vil pege i den Retning, men vi maa naturligvis indrømme til den anden Side, at det kan have noget paa sig, naar andre ærede Medlemmer siger: Vi tror ikke, at det er saa nødvendigt, men vi gaar altsaa med til, at dette Spørgsmaal skal tages op ikke alene til fornyet, men til endnu grundigere Overvejelse, idet der fremtidig ikke alene kræves Forslag fra Generaldirektøren, men ogsaa, at Sagen skal til Erklæring af Jernbanaeraadet og godkendes af Ministeren.

Til § 8 er der en Tilføjelse, som er ens for begge Vedtagelsers Vedkommende. Det er om et Spørgsmaal, der er rejst fra Jernbanestatens Side, hvor man ønskede lovfæstet nogle Bestemmelser, som hidtil kun har været i Reglementsform indenfor Jernbanestyrelsen, og Udvalget har været enigt om, at det var et retfærdigt og billigt Krav. Derfor har det ikke voldt nogen Vanskeligheder. Det naaede ikke at komme med sidst, men da havde jeg som Ordfører her i Salen Lejlighed til at sige, at det var noget, der vilde komme. Der var i Virkeligheden Enighed i Princippet derom, saaledes at hvis vi i det hele taget fik en Ordning, af Jernbanernes Styrelse, vilde dette Forslag komme med. Det sker nu ved Ændringsforslag Nr. 5 til § 8.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 12 er for Landstingets Vedkommende i Virkeligheden kun en redaktionel Ændring, idet det kun betyder en Inddeling af Stykket, men der er en Realitet for Folketinget deri, idet man der optager en Bestemmelse, som var indsat i Landstinget, og som netop ønskede at udtale, at man vilde have fastslaaet nærmere Bestemmelser for de stedlige Myndigheders Beføjelse til Afgørelser af foreliggende Sager.

Ændringsforslag Nr. 7 er kun redaktionelt.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 8 til § 18, der for Landstingets Vedkommende er meget kort, hvorimod det for Folketingets Vedkommende er en Del længere og ogsaa betyder noget. Det er en ikke ringe Indrømmelse fra det andet Tings Side og handler om Jernbanaeraadet. Jernbanaeraadet har, som ærede Medlemmer vil vide, været meget omdisputeret. Man har været bange for det, og jeg indrømmer, at der kan ogsaa være Grund til i visse Tilfælde at være ængstelig. Man maa ogsaa vogte sig for ikke at give dette Raad saa stor en Beføjelse, saa stort et Myndighedsomraade, at det kan komme til at gribe for meget ind eller i for høj Grad blive en Stødpude, som man siger, et Sted, hvor Generaldirektøren og ogsaa Ministeren kunde aflaste sig for det Ansvar, som rettelig hører hjemme hos den ene eller den anden af disse to. Men paa den anden Side er det sikkert godt, at der er et Jernbanaeraad, og det, der gør det mere tiltalende for mig, er ogsaa det, at det her foreslaas, at Jernbanaeraadet kommer til at bestaa af 17 Medlemmer. Der var foreslaaet 15 Medlemmer; nu har vi sat det op til 17 Medlemmer, men navnlig til, at af disse 17 Medlemmer skal de 14 vælges af Rigsdagen. Saa faar man der den Rigsdagsindflydelse, som man for Jernbanernes Styrelses Vedkommende jo ikke kan være foruden, men som man maaske bedst staar sig ved paa den Maade, fordi det ikke bliver en Folketingsindflydelse, men en Rigsdagsindflydelse, idet Jernbanaeraadet antagelig, naar det forstaar sin Opgave, vil kunne komme til at virke paa Omraader, hvor Folketingets Finansudvalg vistnok i for høj Grad har grebet ind. Jeg tror, at det i nogen Grad vil kunne neutralisere den Indflydelse, som man ikke fra alle Sider har været særdeles glad ved, at der udøvedes overfor Statsbanerne af Folketingets Finansudvalg. Om selve Jernbanaeraadet vil jeg altsaa sige, at det glæder mig, at det bliver etableret. Man har før haft et Jernbanaeraad, og det kunde vist ogsaa have gjort Gavn, men det havde den i Rigsdagens Øjne meget slemme Fejl, at det var blevet tilvejebragt ved administrativ Foranstaltning. Der var ikke noget godt Forhold mellem Jernbanaeraadet, Generaldirektoratet, Banerne, Ministeriet og Rigsdagen. Jeg maa her beundre det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), som har sat et saa overordentlig stort Arbejde ind paa denne Sags Gen-